

Пенчо Славейков

Чуй! Дивий рев на вълк
нощта пробуди...

Чуй! Дивий рев на вълк ношта пробуди,
и сепна се гората во почуди –
а вятъра, подхванал тоя рев,
го на ношта отвя в бездънний зев.

И тихо пак. С посърналите листи
гората тънко шепне и сребристи
на месечния блясък тръпнат те –
като че зов на смърт ги облете.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6572>]